

[Brosen.]

befale, at man stemmer for Venstres Ændringsforslag, og tillige anbefale, at vi, der stemmer for Venstres Forslag, holder os uden for Afstemningen over de Ændringsforslag, der er stillet saavel af Flertallet som af de forskellige Mindretal. Det er klart, at der kan være enkelte blandt disse Ændringsforslag, som vi, hvis de stod isolerede og passede ind i vort Forslag, kunde stemme for; men da vi nu staar med vort eget Forslag, som er et Hele, mener jeg, det er rigtigt, at vi holder os uden for den øvrige Afstemning, da vi ikke vil stemme for Flertallets Forslag som Helhed, selv om disse Ændringer bliver vedtaget.

Christmas Møller: Jeg haaber ogsaa, det vil være muligt for mig at fatte mig relativt kort med Hensyn til de Bemærkninger, der er gjort over for Forslaget og særlig henvendt til mig. Jeg tror, jeg kan gøre dette saa meget mere, som jeg jo egentlig ikke har meget Haab om at kunne overbevise dem, der nu engang vil stemme imod dette Forslag, altsaa her i Salen; jeg synes ganske vist, at deres Argumenter bliver mindre og mindre stærke, men i første Omgang lykkes det antagelig ikke.

Jeg vil gerne til de ærede Ordførere for Bondepartiet og Retsforbundet sige, at de Ændringsforslag, de har stillet, og den Maade, paa hvilken de stillede dem i Udvalget, efter min Opfattelse var af en saadan Karakter, at disse Partier i Virkeligheden ikke indlod sig i en Realforhandling om Spørgsmaalene med os andre, og enhver kunde sige sig selv, at de Krav, der fra de Herres Side blev stillet med Hensyn til hele den Maade, paa hvilken Staten skulde indrette sine Forhold, var af en saadan Art, at det var helt umuligt overhovedet at imødekomme dem. Naar der altsaa ikke kunde blive nogen videre Forhandling imellem de Herrer og os andre, maa jeg derfor lægge Ansvar over paa dem, paa Grund af deres Ændringsforslag om Skatter, om Statslaan og om Statens Inddeling i lovgivende, dømmende og udøvende Magt og anklagende Myndighed, og fordi de overhovedet ikke under Forhandlingerne om disse Spørgsmaal paa nogen Maade gav til Kende, at de vilde fravige deres Synspunkter.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg gerne sige, at jeg tror ikke, der fra noget Synspunkt er nogen som helst Interesse knyttet til at drage Spørgsmaalet om Kongemagtens Stilling ind i denne Drøftelse. Det ærede Medlem ved, at det store Flertal

i dette Land, maaske oven i Købet alle, erkender, at vi ved Hævd har faaet det parlamentariske System anerkendt, og at det vilde være overordentlig vanskeligt, saaledes som Forsøg, der ved forskellig Lejlighed er gjort i den Retning, har vist det, at sætte dette System i Paragrafform. Naar det ærede Medlem har fremdraget Kongemagtens Stilling i 1920, vil jeg gerne, næst at henvise til de Betragtninger, som jeg altsaa gør om, hvad enhver ved anerkendes som Lov i Landet, sige, at det, der forelaa paa det Tidspunkt, var en ganske særlig og ganske ekstraordinær Situation, og det bør efter min Opfattelse aldrig glemmes, at det, Kongen krævede dengang, den 29. Marts 1920, var een eneste Ting: at der skulde udskrives Valg, hvilket var en naturlig og rimelig Ting, saaledes som Valget var udskrevet i 1918 og efter det Grundlag, paa hvilket Regeringen havde udskrevet det.

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne sige, at jeg hørte ikke, at det ærede Medlem havde Bemærkninger at gøre til de Betragtninger, jeg anstillede angaaende Udvidelsen af Vælgerkorpset ved Socialreformen i 1933, og jeg tror ogsaa, det vil være helt umuligt at have en saa udflydende Grundlovsbestemmelse som den, Venstre har stillet Forslag om i § 29 c.

Saa forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at det ærede Medlem var ængstelig for, at den Ordning, som vi her etablerer, skulde betyde, at der blev for lidt Politik i Fremtiden i den danske Rigsdag, at der ikke kunde blive Politik i det enkelte Ting, men kun i Den Forenede Rigsdag. Der kan ikke være nogen Tvivl om, hvad Ordningen tilsigter: at selve den politiske Afgørelse, Ministeriets Forbliven eller ej, finder Sted i Den Forenede Rigsdag; men hvis man deraf vil slutte, at der ikke kan finde politiske Debatter Sted i det ene Ting, at det ene Ting ej heller vil kunne forsøge at give Udtryk for sin Opfattelse f. Eks. over for en Minister, saa maa jeg sige, at jeg tror virkelig det ærede Medlem Hr. Krag er behændig nok til at finde paa Udveje til sin Tid, hvis han ønsker dette i det ene Ting. Man vil jo f. Eks. kunne gaa den Vej, som man ogsaa anvender i England, blot at pege paa en enkelt Paragrafs Ændring og sige, at Vedtagelsen af denne Ændring betragter man som en Udtalelse til Ministeren med Bebrejdelse af den Administration, han har ført. Det kan ikke faa de politiske Konsekvenser, og det vil naturligvis altid, i det Øjeblik det gives den bestemte Form, kunne føres over i Den Forenede Rigsdag.